

Kommentarer til grænseforhandlingerne i London

I disse dage genoptages forhandlingerne om grænserne for den fremtidige olieudvinding mellem Færøerne og England. Disse forhandlinger genoptages med ca. eet års forsinkelse, officielt foranlediget af færøernes overtagelse af formandsposten i forhandlingsdelegationen, idet Danmarks ambassadør i London trak sig tilbage som forhandlingsleder, og Færøernes repræsentant i det danske udenrigsministerium, Arni Olafsson, blev udnævnt til forhandlingsleder.

Grænseforhandlingerne er meget komplicerede, og de drejer sig om masser af milliarder kroner og om Færøernes fremtidige levestandard.

En positiv afslutning på disse forhandlinger er af afgørende betydning for hele den færøske nation, især for de kommende generationer, og deres muligheder for at opretholde en rimelig levestandard og samtidig begynde at tilbagebetale Færøernes enorme statsgæld.

Spørgsmålets enorme betydning er allerede beskrevet i detaljer i min »Olie-Rapport«, bl.a. afsnit XXXV, og i »Socialurin« den 27. maj og 2. juli 1993.

Uheldigvis er det Færøerne, der for størsteparten skal bevise, at Færøerne virkelig er berettiget til de områder, som de gør krav på.

Det drejer sig om en meget omfattende, dyr og tidskrævende bevisførelse, hvor Færøerne har brug for den bedste internationale

juridiske special bistand, uanset hvad det koster.

Doms afgivelsen fra »Jan Mayen« retssagen, giver en »fornemmelse af«, hvad dommerne forventer, hvis »den internationale domstol i Den Haag« skal give færøerne ret i deres krav!

Samtidig »giver den også en fornemmelse af, at der stadig er mange ting Færøerne skal fremskaffe dokumentation for, før de kan gå til den endelige forhandling, med en »velfunderet fornemmelse af«, at Færøerne vil få ret i størsteparten af deres territoriale krav i forbindelse med undergrunden.

Grænsespørgsmålet i »All Rock« området er yderligere kompliceret fordi fire lande gør krav på samme området, idet både Irland og Island har gjort krav på dette område, som det fremgår af vedlagte kort over »undergrunds-kravene«.

Hvis det lykkes englænderne at gennemføre det krav, som de fremsatte un-

der forrige »grænse kommissionsmøde« – men hvis nøjagtige forløb den færøske delegation har nægtet at oplyse, under påskud af »forhandlingernes fortrolighed« – men som engelske kilder oplyser ligger kun 15-20 sømil syd for Akra-berg fyr på Suðuroy, er »drømmen om et »færøsk olieeventyr« total slået i stykker, og ændret til et sandt »mareidit«.

Det altafgørende er at vinde grænsestriden.

Som det fremgår af min »olie-rapport«, er det alt afgørende »at vinde grænsestriden«, d.v.s. få tilkendt så stor en del af det krævede område som mulig.

Hvornår spørgsmålet bliver afgjort – om et år eller 5 år, betyder ikke så meget for Færøerne. Fordi olien er en sikring af de fremtidige generationer, mener ikke en alternativ løsning af den nuværende økonomiske krise.

Tiden arbejder »med« Færøerne

Udnyttelse af en eventuel færøsk olieforekomst i den 500-1000 meter dybe Shetlands-ende kan i dag ikke udføres »kommercielt«, men

- 1: jo længere der går inden den evt. færøske olie udvindes
- 2: jo billigere kan udvindingen gøres, og
- 3: jo mere overskud kan Færøerne få ud af udnyttelsen af deres undergrund.

De arbejdsmetoder, der er nødvendige for at udvinde olie fra havområder, der er dækket af 500-1000 meter vand, befinder sig i dag på den yderste grænse af det teknisk mulige.

Til gengæld vil »den samme teknik« om 10 år være dagligdags »arbejds-rutiner« for alle større olie udvindingsfirmaer, og dermed vil risikoen ved og prisen på udvinding i sådanne områder være reduceret til et niveau, der sandsynligvis vil muliggøre en »økonomisk udvinding« af en eventuel olie-forekomst i det færøske område.

Det færøske område må derimod i dag betegnes som et »grænseområde«, hvor

»olieudvinding ikke er mulig« med:

- 1: de nuværende lave oliepriser,
- 2: den nuværende depression og kapital-knaphed og
- 3: det »nuværende tekniske stade«.

Yderligere vil den forventede store »olie-aktivitet« i den engelske del af området »vest for Shetland« give gode muligheder for at Færøerne – hvis de har en rutineret projektleder – kan udnytte en »potentielt overkapacitet« til at udføre størsteparten af de færøske anlægsudgifter i forbindelse med udnyttelse af de færøske olie-forekomster.

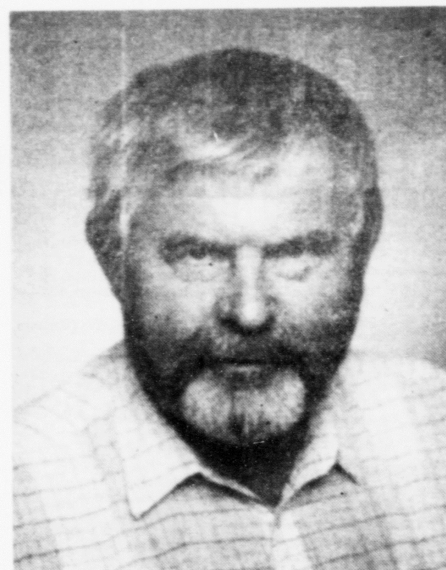
Dette forhold gælder hvad enten:

- 1: Færøerne vælger selv at bringe olien i land, v. hj. af tankskibe eller lokale olieledninger, eller
- 2: Færøerne ønsker – hvis fordelagtige vilkår kan opnås – at gøre brug af den til den tid allerede etablerede engelske »olie-infrastruktur« i området i form af undersøiske pumpe-ledninger m.m.

»Olie-succes« afhænger af om landstyre er i stand til at kontrollere de »uheldige elementer« i det færøske samfund

Muligheden for at udnytte disse »langsigtede positive perspektiver«, afhænger naturligvis af om landstyre – med lagmand Manta Petersen i spidsen – kan forhindre at Færøerne »sælger ud af deres olie-rettigheder« gennem

- 1: enkeltpersoner, der er ude på at lave eller »tilsvindle« sig »hurtige personlige formuer«, eller
- 2: »driftige« salgsmænd«, som Johan Mortensen, der af »misforstået aktivitets-trang« ønsker at sælge Færøernes bedste kort på hånden – retten til seismiske undersøgelser – for 30 arbejdspladser i et halvt år.
- 3: færøske »stråmænd«, (eller spioner), der på grund af deres ledende position i den færøske samfundsstruktur, er i stand til at »sælge« deres »inside-olieinformation« til udenlandske firmaer, og derved opnå en »lille

personlig vinding«, men derved påføre Færøerne store samfundsmæssige tab.

Udskydelsen af de engelske/færøske forhandlinger var gavnlig

De britisk/færøske-danske forhandlinger om grænse- dragningen er ganske givet

blevet udskudt ca. et år. Men denne udskydelse har været gavnlig, idet alle parter har haft lejlighed til at »nyvurdere« hele problematikken i forbindelse med grænsestriden nu efter:

- 1: de store oliefund i grænseområderne,
- 2: færøernes overtagelse

Meddelelse til Indskyderne i Fossbankin P/F, Tórshavn, Færøerne

Fossbankin P/F, Niels Finsensgade 37, Postboks 1120, FR-110 Tórshavn, er den 11. oktober 1993 trådt i betalingsstandsnings.

Indskud i Fossbankin P/F vil blive dækket efter bestemmelse i lov nr. 850 af 23. december 1987 om en indskydergarantifond, jf. bekendtgørelse nr. 910 af 17. november 1992.

I henhold til loven dækker Indskydergarantifonden nettotilgodehavender på indtil kr. 250.000 pr. indskyder, og fuldt ud for så vidt angår indskud på pensionsopsparingskonti og ratepensionskonti, oprettet i henhold til lagtingslov om beskættning af pensionsforsikringer mv., § 1C respektive § 1D, indskud på boligopsparingskonti, oprettet i henhold til lagtingslov om rentetilskud til boligbyggen, indskud, der indestår på advokaters klientkonti, indskud, der forvaltes af og er indskudt af Færøernes Overformynderi, samt indskud, der er deponeret i henhold til deponeringsloven.

Indskyderne i Fossbankin P/F vil snarest med posten modtage en meddelelse fra Indskydergarantifonden med oplysning om, hvordan man skal forholde sig for at få dækning. Med denne meddelelse vil der også blive sendt en oversigt over, hvor meget den enkelte indskyder har til gode eller skylder i Fossbankin P/F.

På grundlag af den fremsendte oversigt skal indskyderne anmelde krav over for garantifonden. Anmeldelsen indleveres til et pengeinstitut, som efter kontrol af kundens identitet overgiver anmeldelsen til garantifonden til endelig prøvelse.

Anmeldelser skal indgives senest den 10. juli 1994. I modsat fald bortfalder kravet over for garantifonden.

Indskydere, der ikke inden den 14. november 1993 har modtaget omtalte meddelelse og som mener at have krav på dækning, opfordres til at rette henvendelse til Indskydergarantifonden c/o Danmarks Nationalbank, Havnegade 5, 1093 København K, telefon 33 14 14 11, lokal 3170.

Indskydergarantifonden

